Ми Діти

Часопис для дітей – видавництво Новоапостольської церкви

№ 12, грудень 2017 р.

Світка нетямуща

ТЕМА: ПРОЩЕННЯ

Із Біблії

Йосиф і його брати

Буття (глави 37–41)

У Якова було дванадцять синів, а Йосиф був його улюбленим сином.

Одного разу Яків подарував Йосифу строкатий халат. Старші брати заздрили й ненавиділи його за це.

Якось приснився Йосифові сон, що він у полі разом з братами в'яжуть снопи. Його сніп підвівся прямо, а снопи братів стали довкола й поклонилися снопу Йосифа. Коли він розповів братам про цей сон, то вони запитали: «Невже ти будеш панувати над нами?» І тоді вони ще більше зненавиділи його.

Одного разу брати пасли овець у полі. Батько послав до них Йосифа поглянути, чи з ними та з вівцями все гаразд. Брати кинули Йосифа в порожній колодязь, а потім продали його каравану купців, що прямував у Єгипет. Там йому довелося працювати в неволі, а потім його кинули в темницю.

Одного разу єгипетському фараону приснився сон: з ріки Нілу вийшли сім корів, ситих і гарних на вигляд, після них з ріки вийшли інших сім корів, поганих на вигляд і худих, та й стояли на березі Нілу. І пожерли погані на вигляд і худі корови гарних і ситих.

Фараону згодом приснився ще такий сон: сім колосків, повних і гарних, виростають з одного стебла. А потому сім інших колосків, тоненьких, висушених східним вітром, виростають з разом ними. І поглинули тоненькі колоски сім колосків повних і гарних. Фараона дуже непокоїли ці сни, але ніхто не міг

пояснити їх.
Тоді один із слуг фараона згадав про Йосифа, про те, як він сидів разом з ним у в'язниці. Йосиф пояснив сон фараона й все збулося саме так, як передрік Йосиф.
Фараон звелів випустити Йосифа з темниці, аби той потлумачив його сни. Бог підказав Йосифу, що означають вони: ситі корови і повні колоски означали сім років достатку. Сім років у Єгипті буде великий урожай зерна і його буде більше, ніж потрібно, щоб прогодувати населення. Сім поганих на вигляд і худих корів означали сім голодних років. Сім тоненьких колосків також означали – сім років голоду. Сім років буде посуха і людям не буде що їсти. Йосиф сказав фараонові: «Запасай зерно в хороші сім років, зведи великі амбарі, і розподіляй зерно в роки посухи».

Фараон віддячився Йосифу за мудру пораду й поставив його панувати над Єгиптом.
Коли настали роки посухи й голоду, люди звідусіль йшли в Єгипет за зерном. Брати Йосифа також прийшли в Єгипет. Вони, не впізнавши Йосифа, кинулися йому в ноги. Йосиф хотів перевірити, чи змінилися вони і випробував їх. Він простив їм, адже Бог повернув усе на добро; і просив братів привести Якова, його батька.

Приблизно 3000 років до Різдва Ісуса Христа в Африці виникла перша велика цивілізація. Більшість людей селилися вздовж ріки Ніл, бо тут були родючі землі й водні джерела. Упродовж близько 250 років Єгипет був наймогутнішою і найбагатшою країною Близького Сходу. Час від часу Єгипет панував над Палестиною. Єгипетських царів називали фараонами, люди вірили, що вони є божественного походження.

У Сари в Люксембурзі (Люксембург)

Фото: з особистого архіву

Привіт! Мене звати **Сара**, мені дев'ять років. Я проживаю в Люксембурзі. Так називається наша країна і наша столиця, в якій живу я разом з батьками і братами Лукасом (7 років) і Джонатаном (2 роки).

Фото: http://www.world-globe.ru

Льотцебург – саме так звучить назва цього міста на державній люксембурзькій мові. Воно межує з Францією, Бельгією та Німеччиною. Після Мальти – це найменша держава Європейського союзу.

Ми, **люксембуржці**, розмовляємо як мінімум на трьох мовах, адже в школі ми вивчаємо ще дві інші державні мови: німецьку й французьку. Можливо, наша багатомовність – одна з причин, чому в нас є так багато міжнародних банків.

Мої батьки, **Маланія і Даніель**, також працюють в банку. Але я мрію про зовсім іншу професію. Я мрію стати **ветеринаром**, бо люблю тварин.

Музика – це моє хобі, я граю на блок-флейті й гобої. Одного разу я грала з мамою в церковному оркестрі, вона грала на флейті, а я – на **гобої**. У нашому окрузі є також дитячий хор, в якому співаємо ми з Лукасом.

Окрім захоплення музикою, я майструю, читаю або слухаю **аудіо-п'єси**. Я не тільки сиджу, а й багато займаюся спортом. Я люблю всюди лазити, тому мама називає мене мавпочкою. Я часто катаюся на роликах, **велосипеді** чи гіроскутері. Утримувати на ньому рівновагу зовсім непросто.

Нерідко ми проводимо свої канікули у бабусі з дідусем, разом ми проводимо час цікаво й весело. На фото ви бачите Лукаса і мене на ігровому майданчику.

Приїжджайте до нас в Люксембург. Хоча наша країна і маленька, але тут є що подивитися.

Розкажи про випадки, коли тобі було нелегко пробачити, але ти все ж пробачив(ла)

Учні недільної школи м. Йевера (Німеччина) розповіли про те, як вони пробачали:

Трістан, 8 років

«Після футбольного матчу я посварився з Янусом. Під час гри він мене боляче вдарив. Я не хотів більше грати й дружити з ним. Ми помирилися тільки лише через годину. Мені його не вистачало, бо він мій кращий друг».
Ісая, 7 років

«Милостивий Боже, пробач мені! Я не хотіла так поступити! Амінь!»
Еліа і Вілке

Алекс, 7 років,
Мая, 9 років

«Пробач мені за те, що я тебе вдарив»
Зое і Ноель

«Одного разу на День народження мені подарували конячку для Барбі. У нас були гості й серед них – п'ятирічний хлопчик. Він зламав вуздечку. Я дуже розсердилася і засмутилася, але пробачила йому, бо він ще маленький».
Фіня

Біг з ліхтариком

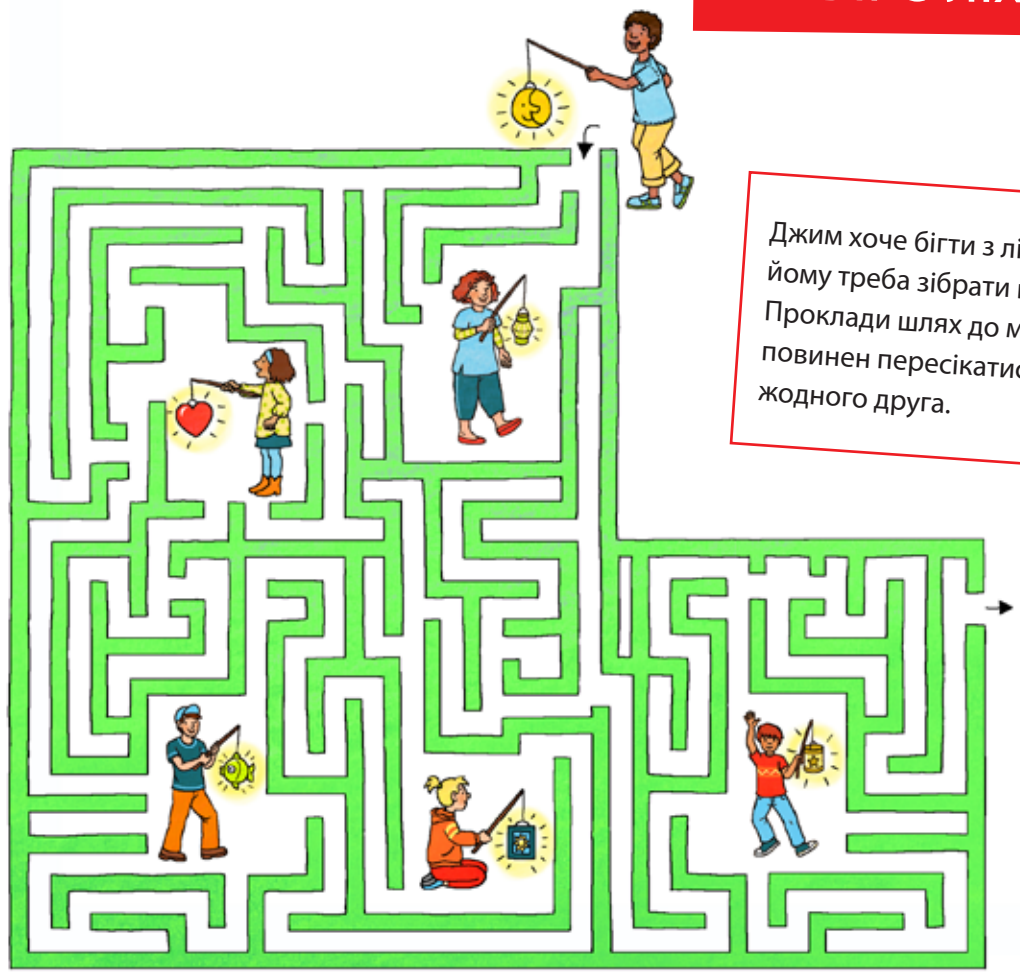

Джим хоче бігти з ліхтариком. Але дорогою йому треба зібрати всіх своїх друзів. Проклади шлях до місця зустрічі. Він не повинен пересікатися двічі. Не забудь про жодного друга.

Головоломка

Заповни круги цифрами від 1 до 6 таким чином, щоб на кожній стороні трикутника сума чисел дорівнювала 12.

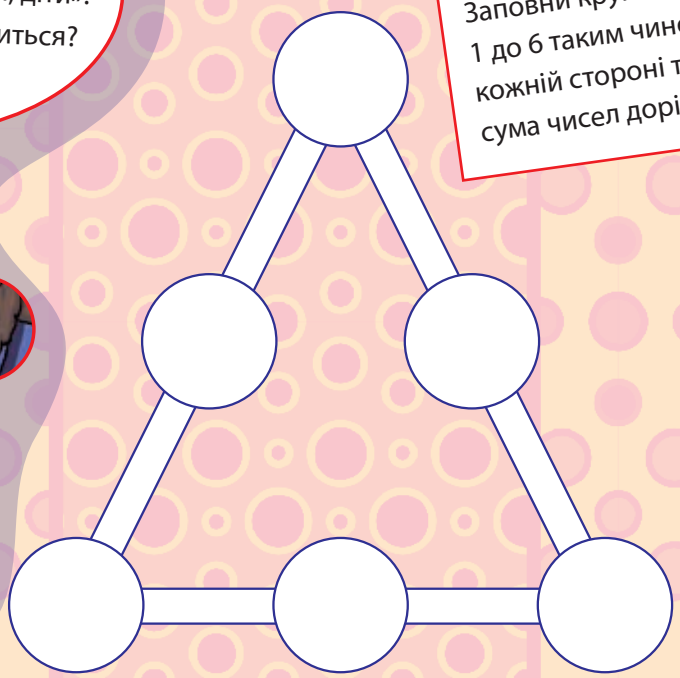

Ответ: Изображения на странице 2.

Історія для читання

Вечірня молитва

Клаудія сердито жбурнула портфель на підлогу, сіла за обідній стіл і, обіпершись на нього ліктями, сказала:
– З Крістофом я більше не розмовляю. Жодного слова більше.
– Чому? – запитала мама, ставлячи на стіл тарілку із сочевичним супом.
– Він боягуз!
– Тільки не Крістоф, – засміялася мама.
– Він боягуз, він не підтримав мене.
Клаудія роздратовано їла суп, своє улюблене блюдо, яке сьогодні їй було зовсім не до смаку.
– Туалети в нашій школі знаходяться у підвалі. Сьогодні в туалетах для хлопців було темно, тому що шахти підвальних вікон були заступлені листям. Андре, Берндт і Торстен стверджували, що це справа рук дівчат. Це справді зробили дівчата, але я з ними не була. Я була разом з Крістофом в тильному дворі школи. Троє хлопців голосно кричали й звинувачували мене, а я казала: «Це не я!» А Крістоф промовчав. Він не захистив мене. Може, він побоявся, що вони не будуть з ним гратися, якщо він стане на мою сторону?
Клаудія випила ковток молока. Від хвилюючої розмови їй було сухо в горлі.
– Це ж боягузтво? – запитала вона.
Мама знизила плечима.
– Сьогодні після школи я йшла додому не з Крістофом, – продовжила Клаудія.
Мати здивувалася. Вони були друзями не розлий вода. Ще з дитячого садочку вони були завжди разом. Крістоф, який жив за декілька будинків, щоранку заходив за Клаудією. З вікна кухні мати завжди спостерігала, як вони, взявшись за ручки, йшли тротуаром. Потім вони разом ходили в школу, і з першого дня сиділи разом за однією партою.
– Завтра я попрошу пана Майстера розсадити нас.
– Стривай, – застерігала мама, – поговори спочатку з Крістофом. Можливо, все наладиться.
– Усе і так зрозуміло, – сказала Клаудія, ковтнувши останню ложку сочевичного супу. –Тепер він не почує від мене жодного слова. Клаудія прибрала тарілку зі столу й пішла в свою кімнату. Настав вечір і Клаудіа підійшла до мами, аби показати домашнє завдання, а вона їй сказала:
– Годі тобі, подзвони Крістофу!
– Ні! – затялася Клаудія й вибігла геть з кімнати.
Після вечері мама побачила, як Клаудія, лежачи в ліжку, розмовляла з кимось по телефону. Коли Клаудія завершила розмову, мама сіла на край ліжка, як вона це зазвичай робила перед сном, і сказала:
– Давай помолимося разом.
– Я вже помолилась.
– Ти вже сама помолилася? – здивовано запитала мама.
– Так, – відповіла Клаудія, – я говорила з Крістофом по телефону. Це була моя сьогоднішня вечірня молитва.

Геріберт Габергаузен
© У автора

Журнал «МИ, ДІТИ», № 12, 2017 р.
(Ілюстрований журнал для дітей)

Засновник: Релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні», проспект Тичини, 18-А, м. Київ (за дорученням Міжнародної Новоапостольської церкви, м. Цюріх, Швейцарія).

Адрес редакції: вул. Збаразька, 8а, 46002 Тернопіль, Україна;
тел./факс: (+380352) 524732
p.bich@nak.org.ua; сайт: nak.org.ua

Головний редактор: Будник Анатолій Феодосійович
Відповідальний редактор: Бих Павло Євгенович

© Видавництво: Фрідріх Бішофф Гмбх, м. Франкфурт-на-Майні/Німеччина; за сприяння Релігійної організації «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Росії», м. Москва/Росія.
Друк: ПП Монастирська Х. А.
м. Тернопіль, Україна.

Наклад: 800 прим. (українською мовою).
Часопис поширюється безкоштовно серед парафіян Новоапостольської церкви та зацікавлених осіб.
Ми з вдячністю приймемо пожертви на видавничу діяльність.

Отримувач платежу: Релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні» (РО УЦНАЦ), проспект Тичини, 18-А, м. Київ.

Банківські реквізити:
п/р 26005240016749 в ПАТ «ПроКредит Банк» МФО 320984, ЄДРПОУ 14301165;
Призначення платежу: добровільні пожертвування від …

© Цей часопис і всі опубліковані в ньому матеріали захищені авторськими правами. На повний або частковий передрук матеріалів, а також їх будь-яке копіювання і поширення вимагається дозвіл видавництва.